

Smijmo se i volimo jedno drugo

Ima li ljepšeg prizora od nasmijane osobe? Ne onako lažno nasmijano, već ono kad se osoba od srca nasmije. Po mom mišljenju – nema! Mislim da je predivan svaki iskreni osmijeh! Tužno je da danas, dok hodaš ulicom, ne vidiš često nasmijane ljude. Ljudi na ulicama su namргоđeni ili ozbiljna izraza lica. Tužno je što sve češće takve izraze lica viđam i na licima mojih vršnjaka. Svi kao da žele odrasti i otputovati u svijet odraslih gdje se nitko ne smije.

To nije istina. Znam da se ljudi smiju ali čudno je što to ne rade kad sami hodaju ulicom. Ne bi li bilo divno kad bismo se, šetajući dosadnom ulicom, prisjetili neke smiješne riječi, premotali neku urnebesnu scenu u glavi i nasmijali bez obzira na to gdje se nalazimo i koliko ima ljudi oko nas. Pokušajte to zamisliti! To bi bio pravi domino efekt, kažem vam! Prolaznik koji bi vas vidio nasmijao bi se vama, sljedeći bi se nasmijao njemu i tako u nedogled, a mi bismo dobili ulicu u kojoj su prolaznici nasmijani. Ne biste li se u takvoj ulici ljepše i ugodnije osjećali? Ne znam za vas, ali ja definitivno bih.

Ja sam, dok hodam ulicom, već i sama počela tražiti poglede koji odmjeravaju moje ofucane tenisice, moju preveliku majcu ili rasčupanu kosu. Ali ovako, nikoga ne bi bilo briga koliko su moje tenisice stare, kakva mi je to kosa ili kako sam našminkana, već bi ljude zanimalo što je razlog mom ogromnom osmjehu na licu.

Neki dan sam to pokušala napraviti doma: sjedila sam s obitelji pred televizorom i dosađivala se. U jednom trenutku, sasvim slučajno, sjetila sam se svog najboljeg prijatelja i njegovih par tupavih izjava. Počela sam se smijati, glasno i nekontrolirano. Prvo me pogledao tata, zatim mama, a naposljetku i brat. Svo troje prvo u čudu, širom rastvorenih očiju da bi se na kraju cijela moja obitelj smijala: ja nekoj besmislenoj izjavi, a ostali meni. Tog dana svi smo bili bolje volje! Da je netko ušao u tu sobu definitivno bi u zraku osjetio obiteljsku ljubav.

Ja stojim iza svoga – sve je ljepše uz osmijeh!

Kad je teško, budi snažan, nasmiješi se jednom, tek toliko u znak nadanja i osjećat ćeš se bolje. Uskoro ćeš u sebi osjetiti mali djelić snage. Kad si slomljen, nasmiješi se samo da se prisjetiš kako je to biti sretan, biti nasmijan i odmah ćeš osjetiti volju za popravljanjem samog sebe. Ne kaže se bez razloga da je život ljepši ako ga živiš sa smiješkom na licu.

Rebeka Nedved, 8. razred